

ม่านประเพณี

มานประเพณี

ปลายสมัยตงจินเป็นยุคสมัย การต่อสู้แห่งชนชั้นระหว่างชนชั้นสูงและชาวบ้าน เป็นยุคสมัยที่ความรัก
เต็มไปด้วยความเข้มงวดและข้อจำกัดมากมาย เหลียงซันป้อและจู้อิง ไถ คนหนึ่งเป็นลูกชาวบ้าน คนหนึ่งเป็น
ลูกผู้คมีสกุล ทั้งสองร่วมกันขับขานตำนานความรักซึ่งซาบซึ่งตริงใจผู้คน ...

สกุลจู้จัดงานมงคล โคมหลากสีถูกประดับประดา เปี่ยมด้วยบรรยากาศแห่งความสุข ที่ในวันนี้เป็นวัน
แต่งงานของจู้อิงฉี ลูกคนที่แปดของสกุลจู้ จู้อิงไถน้องแก้วสวมใส่ชุดแต่งงานเข้าพิธีหาใช่แต่งงานเสียเอง
ทว่าเพียงปิดฟ้าข้ามสมุทรให้ความช่วยเหลือหวงเหลียงอีเจ้าสาวหลบหนีออกจาก บ้านสกุลจู้ ที่แห้วหวงเหลี
ยงอีและจู้อิงไถเป็นเพื่อนรักกัน จู้อิงไถรู้ดีว่าหวงเหลียงอีมีคนรักอยู่แล้ว หากแต่งงานกับพี่ชายของนางเชื่อว่า
ไม่มีความสุขชั่วชีวิตอย่างแน่นอน จึงได้วางแผนทำทายครั้งใหญ่ขึ้นมาโดยไม่คำนึงถึงผลที่ตามมาใน
ภายหลัง

หลังจากที่อิง ไถปล่อยเหลียงอีไปแล้ว ระหว่างที่อิง ไถเดินทางกลับ ได้รู้จักกับเหลียงซันป้อบัณฑิตตก
ยากที่วัด กามเทพโดยบังเอิญ ด้วยพรหมลิขิตทั้งสองพากันเข้าไปสักการะกามเทพ ด้วยความโชคร้ายของเหลี
ยงอีจึงทำให้อิง ไถต่อว่ากามเทพเป็นการใหญ่ ด้วยความไม่ระวังทำให้ไฟไหม้หนองครากามเทพอีกด้วย ชัน
ป้อเกรงว่าการที่อิง ไถล่วงเกินกามเทพจะทำให้อิง ไถไม่มีความสุขชั่วชีวิต อิง ไถกลับตอบด้วยความโมโหว่า
ไม่กลัวความรักมีอุปสรรคเพียงใด นึกไม่ถึงว่าคำพูดเพียงคำเดียวก็ตัดบทเสียแล้ว

อิง ไถทำลาขงานแต่งงาน นางใช้ไหวพริบและความรักของจู้หยวนไวผู้เป็นพ่อที่มีต่อนางเปลี่ยนวิกฤต
เป็นโอกาสทำให้นางมีโอกาสได้ไปศึกษาเล่าเรียนที่หังโจว อิง ไถและชันป้อพบกันอีกครั้งที่ทำเรือ ทั้งสอง
ร่วมมือกันให้ความช่วยเหลือกุซินเหลียนหญิงสาวประมงให้รอดพ้นจากเงื้อมมือของหวังเจี้ยนเถียนเสื่อ
ผู้หญิง ด้วยความเมตตาใจ ทำให้ชันป้อและอิง ไถต่างรู้สึกว่ทั้งสองเข้ากันได้เป็นอย่างดี อุดมการณ์
เดียวกัน ทั้งสองจึงร่วมสาบานกันที่ศาลาไม้ริมทาง ออกเดินทางไปศึกษาเล่าเรียนที่หอบัณฑิตหนีชันด้วยกัน

ภายในหอบัณฑิตมีลูกหลานชนชั้นสูงเข้ามาศึกษาเล่าเรียนเป็นจำนวนมาก จึงมีทั้งคนดีคนเลวปะปน
กันเป็นเรื่องธรรมดา อิง ไถอยู่ท่ามกลางผู้ชายจึงต้องใช้ไหวพริบเพื่อปกปิดฐานะที่เป็นหญิงเอาไว้ ถึงแม้ว่า

หลายครั้งสามารถผ่านพ้นวิกฤตไปได้ แต่ก็สร้างเรื่องตลกขบขันขึ้นมากมาย หวังฮ่วยลูกสาวครูใหญ่ไม่รู้ว่าจะ
ไถเป็นหญิง เมื่อเห็นอิงไถหน้าตาหมัดจึงเกิดความลุ่มหลง ทำให้อิงไถยิ้มไม่ออกเลยทีเดียว โชคดีที่ชันป้อ
คอยให้ความช่วยเหลือจนรอดพ้นวิกฤตไปได้ ความจริงใจที่ชันป้อและอิงไถมีต่อกัน ทำให้มิตรภาพของคน
ทั้งสองแนบแน่นขึ้นทุกที

หม่าเหวินไถเข้าสู่ประตูคืน ถือกำเนิดในชนชั้นสูง มีความสามารถโดดเด่นทางด้านดนตรี หมากรุก
อักษร วาดภาพ ตลอดจนขี่ม้า ยิงธนู ทำให้เป็นที่รู้จักของบรรดาเพื่อนนักเรียน ทว่าในสายตาอิงไถนั้นกลับ
มีชันป้อเพียงคนเดียวเท่านั้น ด้วยเหตุนี้จึงไม่เห็นหม่าเหวินไถอยู่ในสายตาแม้แต่น้อย หม่าเหวินไถเป็นคน
ชอบเอาชนะ ความคิดที่ว่าตนต้องเหนือกว่าคนอื่นทำให้หม่าเหวินไถ ทนไม่ได้ที่อิงไถไม่เห็นตนอยู่ใน
สายตา หม่าเหวินไถพยายามว่าจะช่วงชิงอิงไถจากชันป้อมาอยู่ข้างกายตนให้ได้

หม่าเหวินไถเอาอกเอาใจแสดงความห่วงใยอิงไถ ด้วยการวางแผนให้ร้ายชันป้อเพื่อให้อิงไถเข้าใจ
ผิดชันป้อ ครั้งหนึ่งหม่าเหวินไถใส่ไคล้ได้ทำหวังซึ่งราชสำนักส่งมาเยือนหอบัณฑิตบิบบังคับให้ชันป้อตัด
ขาดความสัมพันธ์กับอิงไถ มิฉะนั้นอิงไถจะไม่มีวันสงบสุขอย่างแน่นอน ด้วยความที่ชันป้อต้องการปกป้อง
คุ้มครองอิงไถจึงตั้งใจตัดขาดความสัมพันธ์กับอิงไถ อิงไถเข้าใจผิดชันป้อจึงไปจากหอบัณฑิตด้วยความ
โกรธ ด้วยความที่อิงไถไม่ระมัดระวังจึงพลัดตกเขา มิตรภาพพี่น้องขาดสะบั้น หม่าเหวินไถ กระหึ่มยิ้มย่อง
ด้วยคิดว่าสามารถช่วงชิงอิงไถมาอยู่ข้างกายตนได้แล้ว นับแต่นั้นเป็นต้นมา จู้อิงไถก็กลางแกล้งใจชันป้อ
เรื่อยมา ทุกครั้งที่ทั้งสองพบหน้ากันก็จะมีการที่ขี้บึ้งต่อกัน

นับวันความสัมพันธ์อัน แนบแน่นของชันป้อและอิงไถก็ยิ่งห่างเหินทุกที โดยเฉพาะอิงไถรู้สึกเสีย
แค้นชันป้อเป็นพิเศษ กระนั้นทั้งสองต่างก็รู้สึกอึดอัดใจด้วยกันทั้งคู่ ต่อมา อิงไถถึงรู้ความจริงว่าที่แพ้ชันป้อ
ทำทุกอย่างเพื่อนาง นางเข้าใจผิดชันป้อไปเองจึงรู้สึกผิดและละอายใจเป็นอันมาก ยิ่งหม่าเหวินไถเลวร้าย
เพียงใด ยิ่งทำให้เห็นความจริงใจของชันป้อ อิงไถและชันป้อซึ่งเผชิญกับทิวและ ความเข้าใจผิดที่มีต่อกัน ทำ
ให้ทั้งสองตระหนักถึงมิตรภาพเป็นสิ่งล้ำค่า ความรักค่อย ๆ บังเกิดขึ้นภายในจิตใจของอิงไถ ทว่าชันป้อซึ่ง
เห็นอิงไถเป็นเพียงน้องชายเท่านั้นจึงสัมผัสไม่ได้ถึงความ รู้สึกของอิงไถที่มีต่อตน ทำให้ชันป้อในฐานะ
พี่ชายปกป้องคุ้มครองอิงไถเป็นอย่างดี

อาจารย์ให้นักเรียนอธิบายความ ชันป้ออธิบายความได้กระฉับกระฉ่างกว่าหม่าเหวินไถเสียอีก ทำให้

หม่าเหวินไฉอยากที่จะทำใจยอมรับได้ที่ชั้นป้อเป็นเพียงลูกชาวบ้านธรรมดา แต่กลับมีความสามารถโดดเด่นเหนือกว่าตน แค้นใหม่บวกลือเง่า ทำให้หม่าเหวินไฉปฏิญาณว่าจะต้องกำจัดชั้นป้อออกจากหอบัณฑิตไปให้ได้

หม่าเหวินทำทุกวิถีทางเพื่อให้ร้ายชั้นป้อด้วยการว่าจ้างชูอันใส่ร้ายป้ายสี ชั้นป้อเป็นหัวขโมย ตามกฎระเบียบของหอบัณฑิต ชั้นป้อไม่เพียงต้องถูกไล่ออก ทั้งยังจะต้องเพื่อนนักเรียน โภยตีอีกด้วย ทำให้ชั้นป้อซึ่งไม่ได้ความผิดแต่อย่างใดถูก โภยตีจนเลือดอาบไปทั่วตัว อิงไถเห็นเช่นนั้นจึงเข้าไปปกป้องชั้นป้อ ร้องไห้บอกทุกคนว่านางขโมยเงินไปเองเพื่อขอแบ่งรับโทษจากชั้นป้อ ต่อมา ทุกคนถึงรู้ความจริงว่าชั้นป้อถูกใส่ร้าย ชั้นป้อไม่เข้าใจอิงไถด้วยเห็นว่าชื่อเสียงซึ่งมีความสำคัญเหนือกว่าชีวิต เหตุใดอิงไถจึงยอมรับว่านางเป็นหัวขโมยทำลายชื่อเสียงตนเองให้ย่อยยับ หากแผ่นดินต้องตายก็ไม่ต้องการให้อิงไถต้องถูกดูหมิ่นเหยียดหยาม นับเป็นอีกครั้งที่อิงไถไม่พอใจที่ชั้นป้อเห็นนางเป็นคนอื่น ทำให้ทั้งสองคิดใจกันขึ้นมา

หม่าเหวินไฉเห็นว่าแผนการหนึ่งไม่สำเร็จจึงใช้แผนการต่อไป ครั้งนี้ถึงกับเผาทั้งเป็นชั้นป้อเลยทีเดียว นึกไม่ถึงว่าชั้นป้อไม่ได้อยู่ในห้องจึงรอดพ้นจากความตายไปได้ อิงไถคิดว่าชั้นป้ออยู่ท่ามกลางทะเลเพลิง นางจึงฝ่าทะเลเพลิงเข้าไปช่วยชีวิตชั้นป้อโดยไม่คำนึงถึงชีวิตของนางเอง หลังจากที่ชั้นป้อกลับมาถึงถึงรู้ว่า อิงไถเสี่ยงอันตรายฝ่าทะเลเพลิงเข้าไป ช่วยชีวิตตน เมื่อชั้นป้อรู้เช่นนั้นก็ฝ่าทะเลเพลิงเข้าไปช่วยชีวิตอิงไถทันที ท่ามกลางทะเลเพลิงที่ลุกโชน ในที่สุดชั้นป้อและอิงไถก็พบกัน ทั้งสองโผต่างเข้ากอดกันด้วยความห่วงใยกันและกัน

อิงไถและชั้นป้อรอดพ้นจากความตายไปได้ เนื่องจากอาจารย์แม่ต้องดูแลอิงไถซึ่งสลบไสลไม่ได้สติ ถึงได้รู้ความจริงว่า อิงไถเป็นหญิง อิงไถยอมรับต่ออาจารย์แม่ว่านางมีใจให้ชั้นป้อ อาจารย์แม่ยินดีเป็นตัวแทนอิงไถเปิดเผยความจริงทั้งหมดต่อชั้นป้อ ทว่าอิงไถกลับรู้สึกวิตกกังวล อิงไถหวังแต่เพียงว่านางจะใช้ชีวิตในหอบัณฑิตกับชั้นป้อทุกวันคืนเท่านั้น ยี่นานวันก็ยิ่งดี เพียงเท่านี้ก็พึงพอใจแล้ว ทว่าจดหมายที่ส่งมาจากบ้านได้ทำลายความหวังของอิงไถลงเสียแล้ว

มารดาผู้มีจดหมายมีคำสั่งให้อิงไถกลับบ้านทันที ทำให้อิงไถหุดหู่และอาลัยอาวรณ์ นึกไม่ถึงว่ายังไม่ทันสำเร็จการศึกษา ก็ต้องพลัดพรากจากชั้นป้อ อาจารย์แม่แทนไม่ได้ที่เห็นคู่รักต้องพลัดพรากกันจึงตัดสินใจเป็นคนกลาง ให้อิงไถและชั้นป้อสมรักกัน ทำให้ความรู้สึกอาดูรของอิงไถเปลี่ยนเป็นความเบิก

บานขึ้นมาทันที อิงไถใช้ผีเสื้อหยกเป็นสื่อแทนใจโดยให้หวานอาจารย์แม่นำไปมอบให้ชันป้อ

ชันป้อส่งอิงไถเดินทางกลับบ้านด้วยความอาลัยอาวรณ์ อิงไถเห็นว่าจะต้องจากกันแล้วจึงตัดสินใจเปิดเผยฐานะที่แท้จริงที่เป็นหญิง ตลอดจนความรักความรู้สึกที่มีต่อชันป้อให้ชันป้อรับรู้ นางบอกเป็นนัยให้ชันป้อรู้ว่านางยินดีร่วมทุกข์ร่วมสุขชั่วชีวิตกับชันป้อ ทว่าชันป้อซึ่งไม่ประสาคลับไม่เข้าใจว่าอิงไถกำลังสื่ออะไรออกมาจึงไม่ได้ รับไมตรีจากอิงไถ อิงไถไม่มีทางเลือกก่อนจากไป จึงหยิบยกน้องเก้าขึ้นมาเพื่อให้แต่งงานกับชันป้อโดยนัดหมายเวลาหนึ่งร้อย วันหวังว่าชันป้อจะมาสู่ขอโดยเร็ว

ชันป้อและอิงไถปรบมือเป็น สัญญากัน ทั้งสองอาลัยอาวรณ์อยู่ริมแม่น้ำ ร่ำลากันด้วยน้ำตา เดิมทีอาจารย์แม่ตระเตรียมการที่จะมอบผีเสื้อหยกให้ชันป้อ นึกไม่ถึงว่าหมาเหวินไฉสืบทพบความจริงว่าอิงไถเป็นหญิง ทั้งยังมีใจให้ชันป้อ โดยให้หวานให้อาจารย์แม่เป็นแม่สื่อ เมื่อหมาเหวินไฉรู้เช่นนั้นจึงวางแผนให้อาจารย์แม่ไปจากหอบัณฑิต จากนั้นก็รีบรื้อให้พ่อซึ่งเป็นขุนนางใหญ่ให้การสนับสนุนชันป้อเป็นนายอำเภอ เมื่ออาจารย์แม่กลับมาถึงหอบัณฑิตจึงได้คลาดกันกับชันป้อ

เมื่ออิงไถกลับถึงบ้านก็ตัดเย็บชุดแต่งงานด้วยตนเองเพื่อรอคอยให้ชันป้อมา สู่ขอนาง ระยะเวลาหนึ่งร้อยวันใกล้เข้ามาทุกที แต่ก็ยังไม่เห็นแม่แต่เงาของชันป้อจึงทำให้อิงไถรู้สึกร้อนใจขึ้นมา ที่แท้ตามสถานที่ต่าง ๆ เต็มไปด้วยปัญหาความไม่สงบ ทำให้ชันป้อต้องดูแลรักษาความสงบจนไม่สามารถปฏิบัติตามคำมั่นสัญญาที่มีต่อ อิงไถ หมาเหวินไฉใช้อิทธิพลของพ่อบีบบังคับให้ชันป้อทำงานเพื่อชาติบ้านเมือง ที่แท้ทั้งหมดเป็นแผนการถ่วงเวลาของหมาเหวินไฉนั่นเอง หมาเหวินไฉต้องการที่จะแต่งงานกับอิงไถจึงจงใจให้ชันป้อสาละวนอยู่กับงานจน ลืมนัดหมายหนึ่งร้อยวันของอิงไถ

อาจารย์แม่เห็นแก่คำมั่นสัญญาเป็นสำคัญ หลายต่อหลายครั้งที่ออกตามหาชันป้อ แต่สวรรค์ช่างกลั่นแกล้งมนุษย์โดยเกิดเหตุการณ์ความไม่สงบ ต้องรอนจนกระทั่งเหตุการณ์สงบลงเสียก่อน อาจารย์แม่เดินทางไปยังที่จวนขุนนางเพื่อพบชันป้อ จากนั้นทั้งสองก็พากันเดินทางไปยังบ้านสกุลจู้ อาจารย์แม่เป็นแม่สื่อให้อิงไถและชันป้อ นำเสียดายกลับถูกจู่ฮยอินปฏิเสธ

หมาไท่โส่วเดินทางไปที่บ้านสกุลจู้เพื่อสู่ขออิงไถให้หมาเหวินไฉ มารดาจู้เห็นทั้งสองฝ่ายมาสู่ขออิงไถในเวลาเดียวกันจึงได้ตอบตกลง บิดาจู้กลับรู้ความจริงว่าลูกสาวหลงรักเหลียงชันป้อ ด้วยความรักที่มีต่อ

ลูกสาวทำให้บิดาใจและสหายมีปากเสียงกันขึ้นมา ต่อมามารดาใจเห็นแก่ความสุขลูกสาวเป็นสำคัญจึง
ตัดสินใจคืนสินสอดทองหมั้น ที่สกุลหมานำมาสู่ขอ

เหลียงชันป้อใช้คุณธรรมนำใจคน โดยเฉพาะเรื่องที่ชันป้อใช้คุณธรรมนำใจศัตรู ได้แพร่สะพัดไปทั่ว
ชันป้อสามารถเกลี้ยกล่อมชูอันหัวหน้าโจรกลับเนื้อกลับตัวเป็นคนดี ทำให้บ้านสกุลชู้สงบสุข นอกจากนี้ยัง
จัดการภัยทางน้ำ ทำให้จู้หยวนไว้และ สหายมีความรู้สึกที่ดีต่อชันป้อขึ้นมา จากการสนับสนุนของจู้หยวน
ไว้ ทำให้จู้สูฮยอินยินยอมให้อิงไถและชันป้อแต่งงานกัน แต่ด้วยฐานะของชันป้อ ทำให้จู้สูฮยอินวิตกกังวล
เกรงว่าเมื่อลูกสาวแต่งงานไปแล้วจะลำบาก จู้หยวนไว้เสนอให้มอบที่นาและเงินจำนวน ห้าร้อยตำลึงแก่อิง
ไถเป็นทุนตั้งตัว นึกไม่ถึงว่าเมื่อสะใภ้ใหญ่ได้ยินเช่นนั้นก็บอกให้สามีของนางนำความไปบอก บ้านสกุล
หม่าเพื่อหาทางขัดขวางการแต่งงานของอิงไถและชันป้อให้ได้

เมื่อหม่าเหวินไฉรู้เรื่องนี้ก็นำความบอกหม่าไท่โส่วจึงนับเป็นอีกครั้งที่ สกุลจู้ถูกบีบบังคับให้แต่งงาน
หม่าไท่โส่วนำราชสำนักมาข่มขู่สกุลจู้ ถ้าหากสกุลจู้ไม่รับปากแต่งงาน สกุลจู้จะต้องล้มละลาย สถานการณ์
เปลี่ยนไปในทางเลวร้าย มารดาใจคำนึงถึงความอยู่รอดของสกุลจู้จึงตัดสินใจรับปากสกุลหม่า

ชันป้อเดินทางไปยังบ้านสกุลจู้ตามนัดหมายด้วยความเบิกบานใจ หยอินชินพาชันป้อไปพบอิงไถด้วย
ความวิตกกังวล อิงไถซึ่งมีความรู้สึกเจ็บปวดครวกับถูกมีดกรีดหัวใจการวะชันป้อด้วยเหล่าสาม จอก จอก
แรกขอให้แม่ของชันป้ออายุมั่นขวัญยืน จอกที่สองขอให้ชันป้อบรรลุถึงความปรารถนาของพ่อด้วยการสยบ
ภัยธรรมชาติให้ได้ และจอกที่สามขอให้ชันป้อพบคูชีวิตตามที่ตั้งใจไว้ เมื่ออิงไถพูดจบก็ร่ำไห้ด้วยความขม
ขื่น ชันป้อซึ่งไม่รู้ต้นสายปลายเหตุคิดว่าอิงไถพูดไปด้วยความมีเมตตา หยอินชินบอกชันป้อว่าคุณหนูไม่ได้มีน
เมตตา ทว่าหัวใจแตกสลาย เมื่อชันป้อได้ยินเช่นนั้นจึงคาดคั้นเอาความจริง หยอินชินเปิดเผยว่าจู้สูฮยอินตอบตกลง
สกุลหม่าให้คุณหนูแต่งงานกับหม่าเหวินไฉ

ชันป้อตะลึงงันราวกับถูกฟ้าผ่าเข้ากลางวันแสก ๆ ด้วยความที่ชันป้อไม่เชื่อว่าเป็นความจริงจึง
สอบถามเพื่อยืนยันความจริงจาก อิงไถ อิงไถบอกชันป้อด้วยความเศร้าสลดว่าให้ลี้มนางเสียเถิด เมื่อชันป้อ
ได้ยินเช่นนั้นจึงต่อว่าอิงไถเหตุใดจึงเปลี่ยนใจง่ายดายเช่นนี้ ความรู้สึกเบิกบานใจของชันป้อเพียง
พริบตาเดียวกลายเป็นความ โศกเศร้าอาดูร ความสะเทือนใจทำให้ชันป้อกระอักเลือดออกมาเลยทีเดียว อิงไถ
ปลอบใจชันป้อให้คลายความเศร้า จากนั้นพวงชันป้อขึ้นหลังม้ามองคนรักจากไปด้วยความเจ็บปวด

หลังจากที่ชันป้อกระอักเลือดจากไปแล้ว อิงไถก็นอนไม่หลับ ทุกครั้งที่หลับตาก็จะมองเห็นชันป้อตรอมใจ ตาย ในที่สุดอิงไถก็ตัดสินใจต่อสู้จนถึงที่สุดเพื่อให้นางและชันป้อได้ครองรัก กันดั้งเดิม

เมื่อชันป้อกลับถึงบ้านก็ สะกดความเจ็บปวดเอาไว้โดยไม่ยอมพูดไม่ยอมจา โหมทำงานทั้งที่ร่างกายทรุดโทรมเพื่อให้ลืม อิงไถไปให้ได้ แต่ทุกคำคืนที่เสียบสัจ ใบบนที่มีรอยยิ้มของอิงไถจะปรากฏขึ้นมา ชโลมจิตใจของชันป้อ ด้วยความกตัญญูของชันป้อ ทำให้ชันป้อคิดว่าตนจะมีอันเป็นไปไม่ได้ จะปล่อยให้คนผมขาวส่งคนผมดำสู่ปรโลกไม่ได้ตัวห่างไกล ใจมันคง ไม่ได้เกิดด้วยกัน แต่ขอตายด้วยกัน อิงไถมอบผ้าแพรและหยกคู่กายให้ชื่อจิวนำกลับไปมอบให้ชันป้อ ขอให้ชันป้อรักษาตัวให้ดี

วันหนึ่ง ชื่อจิวบอกชันป้อว่าวันแต่งงานของอิงไถและหมาเหวินไถได้ถูกกำหนดแล้ว ชันป้อได้ยินเช่นนั้นก็กระอักเลือดออกมาทันที เลือดที่ออกมาเปื้อนผ้าเช็ดหน้า ชื่อจิวนำผ้าเช็ดหน้าที่เปื้อนเลือดไปมอบให้อิงไถ เมื่ออิงไถเห็นเช่นนั้นก็รีบรุดไปเยี่ยมเยียนชันป้อ แต่กลับถูกพ่อขัดขวาง อิงไถหยิบผ้าแพรขึ้นมา จากนั้นก็กักนิ้วใช้เลือดเขียนข้อความ

เมื่อชันป้อเห็นผ้าแพรก็ตระหนักดีว่าถ้าหากตนตายไป อิงไถก็จะไม่สามารถมีชีวิตอยู่ต่อไปได้แน่นอน เมื่อเป็นเช่นนี้ชันป้อจึงตัดสินใจรักษาตัว แม่นำยาให้ชันป้อดื่มยาครั้งแรกที่ดื่มเข้าไปก็กระอักเลือดออกมา ความคิดถึง ความเสียใจที่ได้กระทำผิดไป ความไม่สมจริตใจ ความอาดูร ความรู้สึกเหล่านี้ได้บังเกิดขึ้นมาในจิตใจของชันป้อ ต่อมาชันป้อก็สิ้นใจพร้อมด้วยความคิดถึงและความรักที่มีต่ออิงไถซึ่งหาที่ สุดมิได้และหาสิ่งใดเปรียบ

อิงไถรู้ข่าวการตายของชันป้อ ทั้งที่เศร้าโศกเสียใจแต่กลับไม่มีน้ำตา เนื่องจากน้ำตาของนางได้เหือดแห้งไปเสียแล้ว การตายของชันป้อ ทำให้อิงไถไม่มีความปรารถนาใดอีกต่อไป ในเวลานี้ดูเหมือนว่าอิงไถตัดสินใจอะไรบางอย่าง.... อิงไถรับปากจะปฏิบัติตามความต้องการของแม่

ขบวนขันหมากของสกุลหมาเหวินทางมายังบ้านสกุลอู้อิงไถยื่นข้อเสนอต่อหมาเหวินไถโดยนางขอไป เช่นไหว้วดวงัญญาของชันป้อเสีย ก่อน มิฉะนั้นจะไม่ยอมขึ้นเกี่ยวเจ้าสาวเป็นอันขาด ด้วยความที่หมาเหวินไถไม่ยอมให้เสียการใหญ่จึงรับปากตามความต้องการของอิงไถ

อิงไถสวมใส่เสื้อผ้าชุดแต่งงานที่นางตัดเย็บด้วยตนเอง เพื่อเข้าพิธีแต่งงานกับชันป้อยืนอยู่ที่หน้าหลุมฝังศพของชันป้อ จากนั้นนางก็พูดขึ้นมาว่า ชันป้อ อิงไถมาแล้ว มาเพื่อแต่งงานกับชันป้อ ลิ่นเสียงนางก็กีดนิ้วใช้เลือดเขียนชื่อของนางบนป้ายหลุมฝังศพชันป้อ ทันใดนั้นเมื่อดวงก็เคลื่อนไหว ลมพายุพัดคะนอง หลุมฝังศพก็แยกออก ทุกคนต่างพากันตกตะลึงกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น คุณเหมือนทุกคนมองออกว่าอิงไถจะทำอะไรจึงพากันร้องเรียกนางเอาไว้ อิงไถกระโดดลงไปหลุมฝังศพด้วยรอยยิ้มอัน เสรีาสลด จากนั้นหลุมฝังศพก็ประสานเป็นหนึ่งเดียว ในที่สุดอิงไถก็ได้อยู่ด้วยกันกับชันป้อตามที่ตั้งใจไว้ตามคำมั่นสัญญาที่ อิงไถ และชันป้อให้ไว้ต่อกันว่า แม้ไม่ได้เกิดด้วยกัน แต่ขอตายด้วยกัน ผิเสื้อลายคู่หนึ่งบินคลอเคลียกันตราบนานเท่านาน